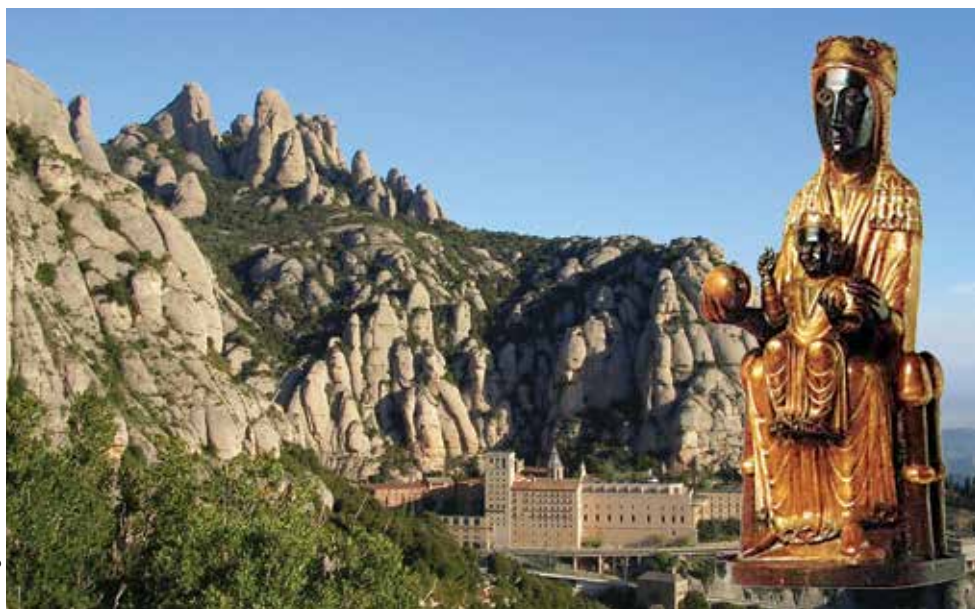

Ressò

Juny 14

Collage sobre foto de Rafel Sabater

Vida Creixent pelegrinà a Montserrat

*Com a fills, vàrem donar gràcies a la
nostra mare i patrona de Catalunya*

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Ulls per viure i mirar

Diu un salm: “Senyor, fes que vegi la llum en la teva llum”, des de la teva visió de les coses i de les persones, de la història i dels seus racons foscos o lluminosos. És una de les pregàries que podem adreçar al Senyor perquè ens concedeixi la gràcia, no solament de “veure” el nostre món, sinó també de “mirar-lo”, que és aquella segona visió en la qual ja hi posem el cor, la fe i aquesta mena d’instint de descobrir la presència de Déu en tot el que ens envolta.

Aquesta, podem imaginar, seria la manera com Jesús anava per les places i pobles, pels camins i carrers, per sinagogues i temples, per muntanyes i llacs, mirant els ulls dels infants, dels joves i de la gent gran, de pecadors i de malalts, de deixebles i seguidors. I, com que tenia bon cor i “passava pel món fent el bé”, se l’hi anava l’amor, i amb l’amor la força del seu Esperit. Vivía, per dir-ho en una paraula, dues coses tan importants per la vida madura de tot cristià o cristiana: fer la voluntat del Pare i estimar aquest món tan complex. Doncs, bé: aquesta dèria era allò que els Evangelis en diuen “el Regne de Déu”, que Jesús va predicar amb paràboles i signes, amb silencis i mirades, amb preguntes i respostes, amb nits de pregària i amb activitat desbordant.

Enguany VIDA CREIXENT porta a la seva reflexió i revisió de la fe el compromís de pregar i pensar en les seves reunions i trobades quins són “ELS SIGNES DEL REGNE DE DÉU.” Tot signe té el seu significat; amaga críticament un tresor que cal mirar, descobrir, valorar i estimar. Petits sagraments casolans, com la sal i la llum, la figuera o els lliris del camp, la llavor o els sarments, o un nen enmig d’una rotllana de persones grans que es creuen molt importants, o un gra de blat i un cel rogent. Petits sagraments de la vida, que ens permeten descobrir el pensament d’un Jesús que ha vingut a nosaltres per regalar-nos vida, perquè era un enamorat de la vida, i una vida a desdir, com una cascada.

Aquell que “plantà la seva tenda entre nosaltres” ens convida a fer camí amb ell. La tenda és itinerant, caminadora, lliure, però també arrelada en la nostra realitat, ben plantada en el prat del nostre paisatge humà. Com Jesús, com els seus seguidors. La tenda també és un senyal inequívoc d’assossegament, de descans serè, com un espai per al silenci i la comunicació. També així va ser Jesús, amb una vida tan encarnada en la nostra, tan igual i alhora tan diferent de la nostra.

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d’17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada:
La Moreneta ens dona consol i fortalesa.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Editorial

No tot va ser “poesia transcendent” en la inspiració de Jesús. També va ser profecia incandescent. També el seu cor va bategar amb la presència del dolor, del mal i de les foscor humanes i espirituals. I per això quan guaria afirmava com una respiració fonda i desitjada: “Ha arribat el Regne de Déu!” Sí, la presència del Regne de Déu hi era quan el cec hi veia com a plena llum, el paralític saltava com un cérvol, el pecador plorava penedit i tornava a la casa de la qual, en el fons, mai no se n’havia marxat del tot...

Signes del Regne de Déu que no han passat de moda ni han caducat. Signes del Regne de Déu que avui la Comunitat de Comunitats, l'Església, ha de revitalitzar i actualitzar. I ha de fer-ho amb tanta convicció que, de fet, ella no tindria raó històrica de ser sense arribar a ser El Gran Signe Del Regne de Déu. El Papa Francesc va semblant cada dia amb gestos, exhortacions apostòliques, mirades i actituds, nomenaments i viatges, la nova imatge d'una Església que no es pot desvincular mai de les grans actituds de Jesús: la misericòrdia, l'alliberament de les consciències, la proximitat amb aquells que pateixen més que ningú l'assot de l'egoisme personal o estructural d'una societat.

Una societat que pateix d'insensibilitat crònica, de ceguesa i sordesa estructurals. O, per què no dir-ho, també ho trobem i ho patim en una mateixa Església que encara s'ha de despullar més de penjolls, estructures fosques i llenguatges distants del poble. Sort que en aquest gran mercat de la Humanitat també hi conviu aquesta immensa “Església Desconeguda”, feta de bona gent, de joves entusiastes, de gent gran, de bon cor, sensibles a la solidaritat. Una multitud de tota mena de raça, llengua, nació, religió i tarannà, que fa temps que ha descobert que l'Esperit de Déu dona alè als seus esperits. On són aquestes i aquests? Només cal fer dues coses: veure bé i mirar millor. I ens adonarem que hi són, amagats però presents. Sovint amb una presència epifànica, portadors d'un missatge que no mor. Un nou Signe del Regne...

Francesc Roma sj

Col·laboracions

XXVIII Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat

Amb el lema: “*Fill, aquí tens la teva mare*” es va celebrar a Montserrat la Trobada Interdiocesana de Vida Creixent el dies 14 i 15 de maig, que va aplegar unes nou-centes trenta pelegrins de tots els Bisbats de Catalunya, Illes Balears i Andorra.

A Montserrat hi som convidats a contemplar la figura de Maria, segons el text de l'evangeli de sant Joan (19,26-27). Per això aprofundim enguany en aquest pelegrinatge sobre aquest : “*Fill, aquí tens la teva mare*”

Col·laboracions

Amb aquesta pregària tot fent camí vers Montserrat, els amics i membres de Vida Creixent anàvem reflexionant i esperant d'arribar als peus de la Moreneta per gaudir de la jornada.

A les 12:30 va tenir lloc a la Basílica, l'acolliment per la comunitat benedictina. Després de la salutació del coordinador interdiocesà, Sergi Òliba i d'una pregària a càrrec d'alguns membres de Vida Creixent, un monjo comentà l'Evangeli de S. Joan, del qual les paraules centrals eren les del lema de la Trobada. Després Escolania cantà la Salve i el Virolai.

A continuació ens vam traslladar al restaurant per compartir el dinar de germanor. Havent dinat, Guillermo Aparicio, president general de "Vida Ascendente", ens digué unes paraules encoratjadores envers la necessitat de evangelitzar, comentant algunes frases del Papa Francesc de l'exhortació Evangelii Gaudium: *"L'amor de Déu ens convoca a la missió. Hem d'oferir-nos i estar disposats a treballar"*.

Després del dinar varem tornar a la Basílica per celebrar l'Eucaristia, presidida el dia 14 per Mons. Lluís Martínez Sistach cardenal arquebisbe de Barcelona i el dia 15 per Mons. Jaume Pujol arquebisbe de Tarragona i Mons. Enrique Benavent bisbe de Tortosa, concelebrada els dos dies pels consiliaris del Moviment.

Les homilies van estar centrades en la frase de l'Evangeli: *"Fill, aquí tens la teva mare"*. Jesús a la creu, donà la seva mare a Joan, però en aquest fill, ens la dóna també a nosaltres. Ella ens dóna força i esperança per seguir caminant i continuar la nostra tasca com a cristians, que ella és la nostra Mare. Hem de saber oferir al Senyor les limitacions pròpies de l'edat. En l'etapa de la maduresa hem de transmetre l'exemple de la nostra vida. La gent gran sou la força de l'Església i el tresor de la societat. La vellesa és la font de la saviesa. En la vostra pregària mireu endavant, amb goig i amb pau, sense oblidar que teniu la tasca de millorar la vida cristiana i com diu l'himne: *"...amb nostra alegria fer el món in xic més humà i aquesta alegria ningú no ens la prendrà"*. Donarem les gràcies a la comunitat de Montserrat per la seva acollida i per la pregària i acabarem les homilies dient que encomanéssim a Maria totes les nostres realitats pastorals i diocesanes.

Al final de l'Eucaristia del dia 15 Mons. Enrique Benavent ens adreçà unes paraules: agraeixo la invitació per haver participat per primera vegada en aquesta trobada. També ajudar-los a viure aquesta vida cristiana. La missió d'un cristià continua sempre, fins que Déu ens crida. El testimoni de la seva fe és molt important en la vida de l'Església. Els encoratjo a que continuïn en el seu testimoni vivint la vida cristiana.

Com a cloenda de les celebracions varem cantar el Virolai. Una vegada ja als autocars vam resar la pregària agraïda de retorn a casa. Fou una jornada plena de joia i germanor per tot el que vam gaudir sota la mirada amorosa de la nostra Mare. Fins a la propera Trobada a Vic.

Coordinadora Diocesana

XXVIII Trobada Interdiocesana a Montserrat

XXVIII Trobada Interdiocesana a Montserrat

14 i 15 de maig de 2014

Vida Creixent a Montserrat

Un any més m'il·lusiona parlar de Vida Creixent, recordant molt gratament les vegades que he participat en les trobades interdiocesans d'aquest moviment a Montserrat. Allí, als peus de la Moreneta, posem les intencions que ens mouen en el doble objectiu d'estimar més Déu i transmetre aquest amor a les noves generacions. La vida no és una simple successió de dies i anys, sinó un regal de Déu, i la maduresa no és una degradació biològica progressiva, sinó poder gaudir de l'experiència en plenitud. Amb aquests pensaments no hi ha dubte que podem afrontar amb serenitat, pau i goig cada etapa de la vida. A sant Efreem de Síria li agradava comparar la vida amb els dits d'una mà, per indicar que cap no és més llarg que un pam i per exemplificar que cada etapa, com cada dit, té una característica particular.

En l'etapa madura i en l'ancianitat un es retroba amb els valors més profunds que potser va aprendre en la seva infantesa. És el moment de transmetre'ls a d'altres, amb l'exemple de la vida i també amb la paraula.

Hem viscut uns anys en què els pares tenien cert temor de mostrar la força de les seves creences, pensant erròniament que això podia distanciar-los dels seus fills. Per contra, el que els joves aprecien més és l'autenticitat. No els agrada que algú més gran es disfressi de jove en la indumentària i en les maneres de parlar, i menys encara que tracti de dissimular les seves conviccions. El que no s'ha de fer mai és imposar les nostres creences als altres; però viure-les i, quan és oportú, proposar-les és un deure d'amor sincer. Amb això no podem pensar que la maduresa o la vellesa han guanyat totes les batalles. L'Eclesiastès (11,10) observa: «Joventut i cabell negre, vanitat.» Però a qualsevol edat es pot ser vanitos, egoista o maniàtic.

A Vida Creixent se sap bé que el creixement no només és vegetatiu: ha d'anar acompanyat d'un desenvolupament en virtuts. Com més grans, més senzills, més humils, és a dir més savis, entenent la saviesa en la seva accepció més elevada que no és un resum de coneixements, sinó d'actituds.

En unir-me a la jornada de Vida Creixent prego perquè tots participem d'aquesta saviesa que Salomó va demanar a Déu per no preocupar-se de res més que de fer el bé.

Mns. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona

“L'Església és el poble de les benaurances, la casa dels pobres, dels afligits, dels exclosos i dels perseguits”

Discurs del Papa Francesc als participants a la trobada de les obres pontificies missioneres. *Divendres 9 de maig de 2014*

Dono la benvinguda al Directors Nacionals de les Obres Pontificies Missioneres i als col·laboradors de la Congregació per a l'Evangelització dels

Col·laboracions

Pobles. Agraeixo al Cardenal Fernando Filoni i a tots vosaltres, que treballem al servei de la missió de l'Església per a portar l'Evangelí a tothom arreu de tota la Terra.

Amb l'Exhortació Apostòlica 'La joia de l'Evangelí' he volgut convidar tots els fidels a una nova campanya evangelitzadora; perquè també en la nostra època la missió cap als gentils és la força que arrossega aquest dinamisme fonamental de l'Església. L'anhel d'evangelitzar fins 'als límits', testimoniats per missioners sants i generosos, ajuda totes les comunitats a fer una pastoral cap enfora i eficaç, de cara a una renovació de les estructures i de les obres. L'acció missionera és el paradigma de tota obra de l'Església (cf. EvangeliiGaudium, 15)

Evangelitzar, en aquest temps de grans transformacions socials, demana una Església missionera abocada tota ella cap enfora, capaç de fer possible un discerniment per encarar-se amb les diverses cultures i visions de la humanitat. En un món en transformació, cal una Església renovada i transformada per la contemplació i pel contacte personal amb Crist, per la força de l'Esperit. És l'Esperit de Crist la font de la renovació, la que ens fa trobar nous camins, nous mètodes creatius, les diverses formes d'expressió per a l'evangelització del món actual. És Ell que ens dóna la força per encetar el camí missioner i la joia de l'anunci, per tal que la llum de Crist il·lumini tots aquells que encara no el coneixen o l'han refusat. Per això se'ns demana el coratge d'«arribar a totes les perifèries que tenen

necessitat de la llum de l'Evangelí» (EvangeliiGaudium, 21). No ens poden entretenir ni les nostres debilitats, ni els nostres pecats, ni tants impediments que se'ns presenten per a testimoniar i proclamar l'Evangelí. És l'experiència de la trobada amb el Senyor que ens empeny i ens dóna la joia d'anunciar-lo a tothom.

L'Església, missionera per la seva natura, té com a prerrogativa fonamental el servei de la caritat a tothom. La fraternitat i la solidaritat universals són connaturals a la seva vida i a la seva missió en el món i per al món. L'evangelització, que ha d'arribar a tots, està cridada tanmateix a començar pels últims, per als pobres, per aquells que tenen l'esquena doblegada pel pes i el fatig de la vida. Fent-ho així, l'Església prolonga la missió del mateix Crist, el qual «ha vingut perquè tinguem vida i la tinguem en abundància» (Jn 10,10). L'Església és el poble de les benaurances, la casa dels pobres, dels afligits, dels exclosos i dels perseguits, de tots aquells que tenen fam i set de justícia. A vosaltres us demano de treballar per tal que les comunitats eclesials sàpiguen acollir amb amor preferencial els pobres, tenint les portes de l'Església obertes perquè tots hi puguin entrar i trobar-hi refugi. Les Obres Pontifícies Missioneres són l'instrument privilegiat que reclama i procura amb generositat la missió ad gentes. Per això m'adreço a vosaltres com a animadors i formadors de la consciència missionera de les Esglésies locals: amb pacient perseverança, promoguem la responsabilitat missionera.

Col·laboracions

Hi ha tanta necessitat de preveres, de persones consagrades i de fidels laics que, fermes amb l'amor de Crist, són assenyalats amb foc per la passió del Regne de Déu i disponibles per caminar per la via de l'evangelització!

Us agraeixo el vostre preciós servei, dedicat a la difusió del Regne de Déu, per a fer arribar l'amor i la llum de Crist en

tots els racons de la Terra. Maria, la Mare de l'Evangeli vivent, us acompanyi sempre en aquest vostre camí per a mantenir l'evangelització. Que us acompanyi també la meua benedicció, per a vosaltres i els vostres col·laboradors. Gràcies.

Traducció: Josep Ma Alentà – Catalunya Religió

Comiat a mossèn Daniel

Estimat amic Mossèn Daniel:

El seu pas per aquest món ha estat ..”Un passar fent el bé”. Ha estat una persona realment fecunda, com ha demanat el Papa Francesc als sacerdots.

Ha transmès especialment a tots nosaltres la frescor d'un Déu que no jutge, sinó que ens estima fins al final, que vol, per sobre de tot, la dignitat de les persones, la seva alegria, pau interior i felicitat ja en aquest món.

Ha estat una persona oberta a pensaments i tarannàs diferents, fent que les diferències anessin convergent i transformant-se en respecte i estimació. Persones amb d'altres creences han fet un tast de aquest Jesús que estima sense distincions i sense límits.

Ens ha transmès l'esperança i confiança que vostè tenia amb el Déu Pare i Mare: Durant molt temps cada mes i després, més de tant en tant, ens feia les Cartetes, com vostè li agradava anomenar-les, a on ens encomanava la seva forma de viure la Fe: Ferma, amorosa, compromesa, lúcida, humil, serena i optimista.

Vostè sempre deia que li feien bé escriure aquestes cartetes, encara que ja les últimes... només les podia escriure pels matins doncs ni el cap ni les mans el seguien per les tardes, però... pels qui les rebíem... eren com un ... Epp!! Déu, ens estima, ens espera i ens acompanya sempre, ens els bons moments i encara més en els dolents!! Eren sempre molt bones notícies!!

El trobaran a faltar els mossens de la Residència.... cada tarda baixava a la porteria a fer tertúlia i comunitat, els sacerdots sabien que allí trobarien al amic Daniel, sempre somrient, acollidor i amb una pau interior contagiosa.

El pas cap a la vellesa amb les limitacions i malalties que va patir, han estat una mostra més de la seva coherència joiosa i esperançada en el Déu que ens estima. Mossèn Daniel el trobem i el trobarem a faltar com amic, com a mossèn, però sabem que ara que ja la seva esperança i confiança en el nostre Déu, es ja realitat, vetllarà i cuidarà de tots nosaltres fins que acabem els nostres dies en aquest món i ens tornem a retrobar.

Dolors Rull

Activitats amb els néts

Cinema familiar

Ernest i Célestine.

Pel·lícula nominada als premis Oscar com a millor pel·lícula d'animació, ens narra les aventures d'un ratolí i un ós. Divertida i tendra.

Dies: Dissabte 5 de juliol i 2 d'agost

Horari: 17.30 h

Durada: 80 min.

A partir de 4 anys

CaixaFòrum (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. Tel, 93 476 86 00) Places limitades. Preu: 4€

Activitats d'iniciació científica

Click

Espai on s'observarà a través de lupes i calidoscopis gegants, s'experimentarà amb instruments musicals, remolins d'aigua, túnels de vent i bombolles de sabó immenses i es manipularan màquines que permeten aixecar el pes d'un hipopòtam amb una mà! No us ho perdeu!!!

Dies: Caps de setmana i festius

Horari: a les 12.00 h i a les 17.00 h

A partir de 3 anys

CosmoCaixa (Isaac Newton, 26. Tel. 93 212 60 50) Places limitades. Preu: 4€

Llibres

Foix, Lluís. *La marinada sempre arriba.*

Barcelona: Columna, 2013

Llibre intimista, de records d'infantesa de l'autor, ens porta a viure la vida d'un poble petit de pagès del camp de Lleida. Però la gràcia rau en que ens ensenya tot una sèrie de valors que ara semblen oblidats i ens torna a fer valorar coses tan quotidianes com les olors del camp, la companyonia, la importància de la

terra, de les arrels que tots tenim. Fàcil de llegir i amb un llenguatge preciós.

Higashida, Naoki. *Per què salto?*

Barcelona: Bromera, 2014

El món de l'autisme vist i explicat per un autista. No us penséssiu que és un llibre angoixant, al contrari, és un llibre ple d'esperança, però ens ofereix la possibilitat d'entendre aquesta malaltia i poder copsar l'interior d'aquestes mentes. I acabeu pensant que són persones intel·ligents, amb sentiments profunds, igual que nosaltres, però que es manifesten de diferent manera.

Nadal, Rafel. *Quan en dèiem xampany.*

Barcelona: Columna, 2013

La novel·la és la història de tot una època que engloba bona part del segle XX: de la Primera Guerra Mundial fins el renaixement europeu de la postguerra. I aquesta història s'ens explica a través de la saga d'una família burgesa amb arrels catalanes. Hi trobareu de tot, amors, odis, traïcions, sarificis, èxits i fracassos, però per damunt de tot tenacitat, esforç per lluitar pel que es creu just.

Quintana, Pep. *Ni l'apuntador.* Arenys de Mar: Els llibres dels Setciències, 2014

Estem davant d'un llibre petit. Petit en tant que pàgines, però gran en contingut. És un recull de contes que giren al voltant de la mort. De fet són reflexions de l'autor que ens porta a nosaltres, lectors, a pensar també en profunditat sobre aquest moment. Però també hi trobareu ironia, amor a la terra, amistat, somnis...

Agenda 2014

Juny

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – EL REGNE DE DÉU
TAMBÉ ÉS DE LA TERRA.

Dissabte 21 : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de la Verge de la Pau.

Inici a les 10:30, conferència a les 11 h, sobre EVANGELII GAUDIUM a càrrec del bisbe auxiliar Mons. Sebastià Taltavull. A les 12 h. Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: 14, 16, 58, 64, 70, 72 i H6).

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta fins el dia 11 de juliol, divendres, de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esquerra, Barcelona, 08011.

BON ESTIU!

RETORNEM EL DILLUNS DIA 1 DE SETEMBRE

Setembre

Dijous 18: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema I – VELLESA I MADURESA.

Octubre

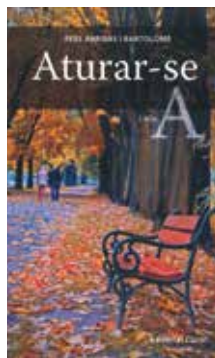
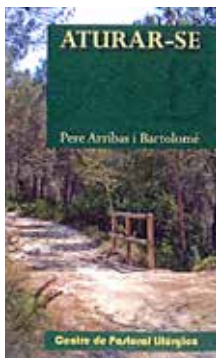
Dijous 2: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema II – MODELS BÍBLICS DE VELLESA MADURA.

Novembre

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema III – VELLESA I ACCEPTACIÓ DE SI MATEIX.

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN